A B D U L L A H   S A L A H A D D İ N   U Ş Ş A K İ

R E G A İ B İ Y Y E

HAZIRLAYANLAR

Prof. Dr. Cihan OKUTUCU

Prof. Dr. Mehmet AKKUŞ

ABDULLAH SALAHADDİN UŞŞAKİ

REGAİBİYYE

HAZIRLAYANLAR
Prof. Dr. Cihan OKUTUCU
Prof. Dr. Mehmet AKKUŞ

PİRİ SALİS ABDULLAH SALAHADDİN UŞŞAKİ,
TAHİR AĞA MESCİDİ VE TEKKESİNİ KORUMA,
YAŞATMA, İLİM, KÜLTÜR VE SUFİ SANATLARI
DERNEĞİ YAYINLARI

MAT'LAUL-FECR (GÜNDÜZÜN DOĞUŞU)
REGAİBİYYE

Bi'smihi'l-Fettâhi zi'l-feyzi'l-azîm
İnnehu'l-Feyyâzu min feyzin kadîm
Sözlerime büyük bir bereket sahibi olan Cenab-ı Hakkın Fettah(işleri kolaylaştırıcı) ismine sıgınarak başlarım.Şüphesiz O Feyyazdır ve başı olmayan bir bereketin sahibidir.

Hamd o zât-ı pâke olsun bâ-kemâl
Kim O'dur sultan-ı gayb-ı lâ-yezal
Hamd o eksiksiz kemal sahibi ve sonu bulunmayan gayb aleminin Sultanı olan Cenab-ı Hakkın pâk Zatına olsun ki,

Eyledi ol Kenz-i mahfîsin, ayân
Tâ ki zâhir ola esrâr-ı nihan
O gizli sırlarını bildirmek istedi de saklı hazinelerini görünür kıldı.

Fâtih-i kenz-i mutalsım bahr-ı cûd
Mîve-i hâ-kûre-i nahl-i vücûd
O tılsımlı hazinenin açıcısı olan ve cömertliği denize benzeyen ve bu varlık ağacının turfanda meyvesi olan Hz. Peygamberin,

Sâha-i iclâline yüz bir salât
Ola her dem kim odur mir'ât-ı zât
Bulunduğu şerefli tarafa da her an yüz bin salat ve selam olsun ki C.Hakkın zat tecellisine ayna olan kişi O zattır.

Enbiyâ vü mürselîn al-i kiram
Cümleye ihda ola her dem selâm
Peygamberlere , resullere ve onların şerefli ailelerinin hepsine de bizden her an selamlar hediye olsun.

MUKADDİME

Dinle ey cûyende-i sırr-ı hudâ
Mest-i aşk olup ne söyler bu gedâ
Ey ilahi sırları bilmek isteyen ! Aşk sarhoşu olan bu fakirin söylediklerine kulak ver

Hâme-i ibret-nümâ virmek diler
Leyle-i Cum'a Reğaib'dür haber
Onun ibret habercisi olan kalemi , Regaibin gecesinin Cuma gecesine rastladığını haber veriyor.

Ya'ni olmuş ba'z-ı akvâl-i kibâr
Rütbe-i tahkikla şöhret-şi'âr
Yani bazı din ulularının sözleriyle gerçekliği tasdiklenen genel kabul göre,

Kim o şebde dürr-i Beyzâ-yı rasûl
Rahm-i pâk-i mâdere itmiş nüzûl
Babasının, beyaz inciye benzeyen temiz sulbü, o gece Resulün annesinin pak rahmine intikal etti.

Hikmet ile bu leâlî-i ızâm
Bulmamış buâne dek silk-i nizam
Fakat Allahın hikmetine bak ki büyük incilere benzeyen o sözler şimdiye kadar şiir ipliğine dizilmemişti.

Galiba te'hir ile ol kird-ğar
İtmek istermiş fakiri hisse-dar
Cenab-ı Hak sanki bu konunun yazımını geciktirmiş de sevabından hisse-dar olmam için bana saklamış.

Gerçi nazım itmek benüm haddüm degil
Lik anun feyzin nişar eyler bu dil
Gerçi bu olayı şiire aktarmak benim gücümün üstünde ama zaten gönlü-mün yaptığı şey kendisine lutfedilen feyzi saçmaktan başka bir şey değil.

Pes şeh-i akdem iken ol zat-ı pak
Enbiyadan sonra itdi azm-i pak
Gerçi Hz. Peygamber pak zâtının yaratılışı bakımından mana padişahları-nın ilkidir ama dünyaya gelişi diğer peygamberlerden sonradır.

Hikmet üzre bu mufassal kıssadur
Arife pes kıssadan bir hissedür

Bu konu uzun uzadıya anlatılması gereken hikmetli bir konudur ama arif olana lazım olan o kıssadan kendisine lazım olan hisseyi/payı almasıdır.

.

Çün kelam oldu muahhar mübteda
Lazım oldu ibtidadan ibtida

Madem ki söz buraya geldi ve sonra söylenmesi gereken baştan söylendi, o halde tekrar konunun başına dönmek gerek.

Feyzi ile kalbüm olsa behre-ver
İdeyüm vaşfın müfid ü muhtasar

Eğer benim de kalbim onun feyzinden nasiplenirse o feyizle Hz. Peygamberin yüce özelliklerini öz ve özet olarak anlatayım.ım.

ÂGÂZ-I KELÂM (BAŞLANGIÇ)

Ol cenab-ı padişah-ı lem-yezel
Tac-dar-ı taht-ı iklim-i ezel
Öncesine ön olmayan ezel ülkesinin padişahı olan C.Hakkın zatı ,

Zat-ı ferdiyet ile mevcûd iken
Ya'ni reng-i ma-siva na-bud iken
Henüz ferdiyet makamındayken ve ondan başka bir şey henüz var olmamışken,

Bahr-ı vahdet aşk ile mevc urmadan
Bu zeminu ü asmanı kurmadan
O birlik denizi aşkla çalkalanmadan ve yerle göğü kurmadan önce,

Kenz-i mahfiydi devat-ı ilm-i kat
Reşha-bar olmazdı aklam-ı Sıfat
Allahın zatında mevcut olan ilmin kalemleri henüz gizli bir hazineydi ve o gizli hazineyi gösterecek olan birer kaleme benzeyen sıfatlar henüz uç vermemişti,

İlm-i zatın feyzi kıldı iktiza
Ki ola envar-ı sıfat rûnüma
Hakkın zatî ilminin gereği olarak ilahi sıfatların nurunun ortaya çıkması icab etti.

Zatına kıldı tecelli cünki zat
Cuşa geldi bahr-ı esma va sıfat
Zatıyla yine kendi zatına tecelli etti ve coşkun bir denize benzeyen o tecelliden de isim ve sıfatlar meydana geldi.

İktiza itdi murad-ı zü'l-minen
Kim sıfatı seyr ide ayineden
Minnet sahibi olan C.Hak kendi sıfatlarını, özelliklerini bir aynada seyretmeyi diledi de

Oldi mevcud ayn-ı fhr-ı kainat
Eyledi ol zatı Hak mir'at-ı zat
O dileyişten alemlerin övüncü olan Hz. Peygamberin aslı-Hakikat-ı Muhammedi- meydana geldi ve Allah o zatı kendi Zatını seyrettiği bir ayna yaptı.

Pertev-endaz oldı esmâ-i hüdâ
Cümle ayân oldı anda rû-nûmâ
Allahın isimleri ışık gibi o aynaya yansıyınca sonradan var olacak şeylerin hepsinin bilgi ve tasarı halleri o aynada göründü.

Kıldı âgâz-ı ta'ayyün ba'de z ân
Rûh ile mümtâz olup Fahr-ı cihân
Bundan sonra var oluş süreci başladı ve alemlerin övüncü olan Hz. Peygamberin ruhu seçkinliği bakımından,

Anun içün rûh-i a'zam didiler
Akl-ı evvel nûr-i akdem dediler
Ruh-ı azam(en büyük ruh), ilk akıl ve nurların ilki adlarına hak kazandı.

İlm-i Hak'dan istifâzâ itmede
Cümle ervaha ifâza itmede
O ruh Allahın ilmine mazhar olmakta ve ondan aldığını da diğer ruhlara da dağıtmaktadır.

Vâsıta oldı dinildi pes kalem
Mürtebit oldı hudûs ile kıdam
Bu işlere de kalem aracı oldu ve böylece hudus ve kıdem (yaratılmamış olanla yaratılmış olan) bir noktada buluştu,bir araya geldi.

Cümle a'yan itdi anunla nüzul
Anlara da dindi ervâh u ukûl
Böylece her şey fikir ve tasarı halinden ruh ve akıl mertebesine Onun aracılığıyla inmiş oldu.

Taht-ı levlâk'e cülûs itdi o şâh
Bende-i fermânı oldı mihr ü mâh
O sultan;"Sen olmasaydın alemi yaratmazdım" tahtına oturtuldu ve güneş de ay da onun emrine kul köle oldular.

Muktezây-ı saltanat çekdi alem
Oldı ervâh u melâyikden haşem
Padişahlığının gereği olarak saltanat bayrağını çekti de hem ruhlar hem de melekler onun buyruğu altına girdi.

Hükmün icrâ itmeye şâh-ı vücûd
Halk olundı hep ekâlim-i şühûd
Bütün bu görünür alemler o varlık şahının hükmünü icra etmesi için yaratıldı.

Çün vücuda geldi arz ile sema

Oldular ervah ile eşbaha câ

Nihayet yer ve gök meydana geldi ve bunlar ruhlarla bedenlere mesken oldu.

Emr-i Hakk ile açıldı şeş-cihat

Mustakar oldı nüfus-ı kainat

Hakkın emriyle altı yön açıldı ve canlılar için bu kainat bir yerleşim yeri haline getirildi.

İçlerine girdi şeytânın eli

Şâh-râh üzre k'odı bir sandalı

Sonra şeytan aralarına elini uzattı da yolları üzerine bir sandalye(mevki-makam hırsı) uzattı.

Azdırup yoldan çıkardı ekserin

Zulmet-i nefse düşürdi her sirin

Böylece onların çoğunu azdırıp yoldan çıkardı ve her birini nefislerinin çukuruna düşürdü.

Muktezây-ı adl-i şâh-ı dû-serâ

Râh-ı Hakk'a da'vet itdi iktizâ

Böyle olunca her iki alemin sultanı olan Allahın-peygamber göndermeden kimseyi sorumlu tutmayan- adaleti gereği ,kendi yoluna davet ediciler göndermesi luzumu ortaya çıktı.

Bahr-i gayret eyledi ol dem hurûş

Kıldı ervâh ile tertîb-i cuyûş

Böylece ilahi gayret denizi coştu ve ruh ordularını tertib etti.

Enbiyâ vü mürselînin her biri

Oldılar nevbet ile ser-'askeri

Nebiler ve resullerin her biri zamanlarında onun - gelişini müjdeleyen - komutanlar oldular.

Her birine feyzi imdâd eyledi

Nûr-i iclâ ile dîl-şâd eyledi

Manevi yardımıyla her birinin imdadına yetişti ve parlak nuruyla onları da nurlandırdı, yollarını açtı.

Her birinin meh-cebîninde heman
Nûr-i şemsi bedrika olmuşdı san
Onların her birinin aya benzeyen alınlarında Hz. Peygamberin güneş parlaklığındaki nuru ışıldamaktaydı

Feyz-i ma'nası o şâh-ı serverin
Çeşme sârîden yürüdü anların
O sultanlar başbuğunun manevi yardımı-rahmeten lil-alemin oluşunun sırrıyla- bütün peygamberlerin çeşmesini beslemekteydi.

Râh-ı Hakk'a halkı da'vet itdiler
Emr-i Hakk'a bez-i kudret itdiler
Onların her biri halkı Hakkın yoluna çağırdı ve ellerinden geldiğince ilahi emirleri gerçekleştirmeye gayret ettiler.

Enbiyânun ba'zı bâ'emr-i celîl
Eyledi tevhîd-i âsâr-ı delil
O nebilerin bazıları Celil olan Allahın emri gereği , Allahın eserlerindeki birliğe dikkat çekerek tebliğde bulundu

Bâ'zısında emr-i bezl itdi tüvân
Eyledi tevhîd-i efâli beyân
Bazıları ise güçleri yettiğince bütün fiillerin –görünüşte başka ellerden çıksa bile- gerçekte Hakkın işi olduğunu beyan etti.

Sarf-ı himmet eyledi ba'z-ı kirâm
Kıldı tevhîd-i sıfâta ihtimâm
Bazı ulular ise himmet ve gayrette önceliği Allahın sıfatlarının birliğini anlatmaya tahsis etti

Hikmet üzre Hakk'a da'vet itdiler
Muktezây-ı asra himmet itdiler
Her biri hikmet yoluyla ve devrin ihtiyaçlarına/gereklerine riayet ederek halkı Hakka davet ettiler

Her biri kavmiyle itdi kâr-zâr
İtdiler meydân-ı aşkı lâle-zâr
Bu davet esnasında Peygamberlerin her biri kendi toplumlarıyla çekişip cedelleşmek ve dava aşkıyla gerektiğinde kan dökmek durumunda kaldı.

Çekdiler şemşîr-i adl-i ser-te-ser
Dâr-ı şirki itdiler zîr ü zeber
Gerektiğinde adalet kılıcını çektiler ve şirk ülkesini yerle bir ettiler.

Ba’zı akvamın hidâyet buldılar
Nar-ı tevhîd ile rahmet buldılar
Milletlerin bazıları hidayete erdi, Hakkın birliğine inanma nuruyla rahmete nail oldu.

Da’vet ile nûr-bahş-ı kâinât
Oldı âsâr ile efâl ü sıfaât
Yukarıda bahsi geçen eserlerin, fiillerin ve sıfatların birliğine davet yoluyla kainat nurla doldu

Ber-revân-ı enbiyâ-yı pâk-zât
Fâtihâ ihdâ ola ba’de’s-salât
O zatı temiz nebilerin ruhlarına önce salat ve selam sonra Fatiha hediye olsun.

BAHR-I SÂNÎ (İKİNCİ BAHİR, KISIM)

Kaldı çün ki da'vet-i tevhîd-i zât
Sürdi Sultân-ı rusül meydâna at
Hz.İsadan sonra-Allahın birliğine davet etme işi ortada kalınca o Peygamberler sultanı atını dava meydanına sürdü

Ol şeh-i bâlâ nişîn-i taht-ı cûd
İtmeğe teshîr-i iklîm-i şühûd.
O yüce cömertlik tahtının eşsiz sultanı bu şehadet alemini Hakkın emri altına almak için,

Ya'ni Sultân-ı semâvât u zemîn
Olmağa kişver-güşâ-yı mülk-i dîn
Yani yerlerin ve göklerin sultanı olan o Zat, din ülkesinin fatihi olmak üzere,

Eyledi tertîbi techîz-i cuyûş
Hâzır oldı asker-i deryâ-hurûş
Ordular düzenleyip donattı ve derya gibi dalgalanan askerler emri altında hizmete durdular,

Cem' olup ervâh u emlâk-ı berîn
Pâyine yüz sürdiler ol serverin
Yüce alemin ruh ve melek orduları bir araya gelip o başbuğun ayağına yüz sürdüler

Avn-i Hakk ile o şah-ı mu'teber
Eyledi tertib-i ala-yı sefer
O saygın sultan Allahın yardımıyla yüce bir seferin hazırlığına başladı

Cünd-i ervah oldı pişine revan
Hem Melaik oldı halfinden revan
Ruh orduları önünden, melek orduları arkasından su gibi aktılar

Meymene düşdi ukul-i şafiya
Meysere geldi nüfus-ı vafiya
Arınmış akıl sahipleri sağına, vefa sahipleri ise soluna sıralandılar

Kalb-gah-ı cünd-i kerrubi hemin
Peyk-i hazret oldı Cibril-i emin
Büyük melekler ordusunun tam ortasında da Hz. Peygamberin habercisi olarak Cibril-i emin yerini aldı.

Eyledi Tevfik-i Hakk'ı raha zat
Bedrika oldı hidayetle reşad
O, Hakkın yardımını yol azığı edindi de hidayet ve doğruluk da kılavuzu oldu

Geldi nusretle zafer çekdi alem
Yürüdü rahmetle ol sâhib-kerem
Başarı v e zafer yanına gelip bayraklarını yükseltti ve o kerem sahibi Peygamber ilahi rahmeti yoldaş edinip yola çıktı.

İşbu tertîb ile sancağın açup
Râh-ı eflâk u'anâsırdan geçüp
Tarif edilen şekilde sancağını açıp, feleklerden de maddeyi meydana getiren 4 unsurdan da elini yıkayan o Sultan,

Âlem-i nasuta irdi çün ki şâh
Şulb-i Abdullâh'ı kıldı taht-gâh
Nasut alemine(bu aleme) ulaştı ve babası Abdullahın sulbünü taht edindi.

Devlet-i izz ü şerefle ol hümâm
Oldı kân-ı cevher-i Fahr-ı enâm
Ve o sulb izzet ve şerefle alemlerin övüncü olan Hz. Peygamberi meydana getirecek incinin madeni oldu.

Girdi çün mâh-ı Receb şehr-i Hudâ
Leyle-i Cum'a olınca ibtidâ
Allahın ayı olan Recep ayı girip, ilk Cuma gecesi olunca,

Mâder-i pâki Emine hazreti
Kıldı Abdullâh ile çün halveti
Peygamberin temiz annesi Hz.Amine eşi Abdullahla bir araya geldi

Burc-ı ismetde bi-izn-i Müste'ân
Kevkeb-i sa'deyn itdi iktirân
Her işte kendisinden yardım dilenen Cenab-ı Hakkın izniyle o iki uğurlu yıldız(Hz.Amine ve Abdullah) birbirine yaklaştı.

Oldılar çün dâhil-i beyt-i şeref
Eyledi ol dürri ilkâ-yı sadef
Gerdek evine dahil olunca Abdullah kendisinde emanet olan inciyi sadefe(Hz. Aminenin rahmine) bıraktı.

Ya'ni ol şems-i Hudâ-yı pür-zıyâ
Ol şeb-i rahmet-fezâda gâlibâ
Yani, Allahın o nurlu güneşi ,galip ihtimalle o rahmeti bol gecede ,

Burc-ı rahm-ı ismete itdi nüzûl
Ol gîce ıyd itdi ervâh u ukûl
İsmet ve iffet burcu olan Aminenin rahmine intikal etti ve bundan dolayı ruhlar ve akıl sahipleri bu kutlu geceyi bayram bildi

Kudsiyân ol gîceye rağbet tamâm
İtdiler andan Rağâib oldı nâm
Böyle büyük bir rağbete binaen bu geceye regaib denildi

Afitâb-ı nûr-bahşâ-yı mecîd
Ol şeb-i zalmâyı itdi rûz-ı ıyd
Mecid olan Allahın o nur saçan güneşi o karanlık geceyi bayram gününe çevirdi.

Arş-ı Rahmân çün nüzûl itdi o nûr
Mâderine itdi çok halet zuhûr
Hz. Peygamberin nuru Rahmanın arşından kendi rahmine inince annesi türlü türlü olağanüstü haller görmeye başladı

Gâh olırdı seyr-i ma'nâda görür
Kainat kendi zarf olmış durûr
Bazen mana aleminde kainatın kendisini kuşatıp koruyan bir zarfa döndüğünü görürdü.(Düşük bir cümle olan beyit: "Kendisini kainat gibi her şeye zarf olmuş görürdü" şeklinde de anlaşılmaya müsaittir)

Bahr-i nûra gark oldı kâhice
K'anda fark olmaz idi gündüz gice
Bazan nur denize dalar ve geceyi , gündüzü fark edemez olurdu.

Gâhi kudsîler me'nûs idi
Şem'ı zâta kendi bir fânus idi
Bazan meleki/ruhani varlıklarla hemhal olurdu. Sanki taşıdığı ulu zat bir mumdu da kendisi de o mumu koruyan bir fanus olmuştu.

Ya'ni ol şem'in idi kâşânesi
Kîm meleklerdi ânun pervânesi
Yani meleklerin etrafında pervane kesildiği o ulu Mumun konduğu saray olmuştu.

Âlem-i mâ'nada ki seyrin tamâm
Eylemek mümkin değil ânı kelâm
Mana aleminde görüp ettiklerini söze getirmek mümkün değil.

Oldı ol zâtın çü teşrîfi karîb
Zâhire çıkdı alâmât-ı acîb
O yüce zatın doğumu yaklaşınca şaşılası belirtiler görünmeye başladı

Çün Rebî'ulevvel irdi didiler
Leyle-i isneyn idi sanî-aşer
Rebiülevvelin 12. gecesi olan Pazartesi gecesinde,

Eyledi teşrîf o şâh-ı enbiyâ
Nûr-ı rahmet âleme virdi ziyâ
O peygamberler sultanı teşrif etti ve onun rahmet nurunun ışığı alemi aydınlattı.

Şöyle Rahşân oldı ikbalinde nûr
Kim göründü şam'da olan kusûr
Önünde öyle bir nur parladı ki Şamdaki saraylar bile göründü.

Vakt-i teşrîfinde gör bu himmeti
Secdeye vardı didi va-ümmeti
Şu yüce himmete bak ki daha doğumu sırasında secdeye kapandı ve "ah ümmetim!" dedi.

Makdeminde muciz-i ibret-eşer
Eyledi asnamı hep zir ü zeber
Onun mucizeli ve ibretli gelişi bütün putları yerle bir etti.

Sava Nehri yerlere geçti o dem
Mu'cizatı zahir oldı dem-be-dem
Sava nehri o an yere geçti, an-be-an mucizeleri ortaya çıktı.

Şadme-i tub-ı kudumıyla heman
Tak-ı kisra yıkılup oldı viran
Gelişi bir top darbesi gibi Kisranın sarayını yıkıp viran etti.

Feyz-i bârân-ı irişdi sû-be-sû
Başına ateşgedenin koydı su
O rahmet Pegamberinin coşkun yağmuru Mecusilerin ateş tapınağını söndürdü.

Döndi fermân ile şems-i tâb-nâk
Parmağıle kıldı mâhı sîne-çâk
Parlak güneş emriyle batmak üzereyken- geri döndü, parmağını uzatıp ayın sinesini ikiye yardı

Oldı her engüşti mîzâb-ı hayât
Her benânı lüle-i âb-ı hayât
Her parmağı bir hayat oluğu ve ölümsüzlük suyunun çeşmesi oldu.

Mu'cizât-ı hazretin en eşheri
Süst-ider bu hâme-i çâpuk-teri
Peygamberin mucizelerinin en meşhuru kalemlerin en hızlısı olan bu kalemi bile yavaşlatır,yazamaz hale getirir.

Her ne denlü olınursa ihtimâm
Mu'cizât-ı deftere sığmaz tamam
Ne kadar gayret edilse o zatın mucizeleri yazmakla bitirilemez.

Hâsılı ol pâdişâh-ı kâm-kâr
İtdi taht-ı erbaî'ne çün karar
Hasılı, o hedeflerine ermiş sultan kırk yaş tahtına erişince,

Aşk ile çaldırdı kûs-ı da'veti
Açtı uşşâkîne kenz-i vahdeti
Dine davet davulunu aşkla çaldırdı ve Hak aşıklarına tevhit hazinesini açtı

Menzil-i kulluk da ol şâh-ı enâm
İtdi ta'ayîn-i vezâif şubh u şâm
O insanların sultanı gece gündüz durmadı, kulluk konusunda herkese görevini bildirdi.

Lâzım oldı çün mühimmât-ı cihâd
Eyledi tertîb ü techîzini yâd
Cihat için hazırlık yapmak gereği ortaya çıkınca ordunun düzenlenmesi ve donatılmasını hatırladı.

Kâr-zâr-ı dinde oldı çâr-yâr
Çâr-erkân-ı otağ-ı şehriyâr
Din işlerini görme hususunda Dört Dostu, o Sultanın otağının dört sütunu oldular.

Çün kuruldu hayme-i zerrin kıbâb
Her biri ashâbın oldı bir tınâb
Kubbeleri altın olan o din çadırı kurulunca sahabelerin her biri o çadırın birer ipi yerine geçtiler.

Oldı pes evtâdı ashâb-ı kibâr
Rabt olındı bârigâh-ı kâr-zâr
Sahabenin uluları o çadırın kazıkları oldu ve din çadırının işleri onlarla yerli yerine oturdu.

Da'vet içün ol şeh-i âlî-tebâr
Eyledi âlât-ı remze i'tibâr
O yüce soylu Padişah ,insanları dine davet etmek ve yola gelmeyenleri de yola getirmek için gerektiğinde savaş alet edevatına da başvurdu da,

İtdi şemsîr-i gazâyı der-miyân
Çûşen-i sabr u şebâtı hurz-ı cân
Gaza kılıcını kemerine taktı, sabır ve sebat zırhını can muskası edindi.

Cünnetü'l-esmâyı her-dûş eyledi
Mecma'ı esmâyı ser-pûş eyledi
Güzel isimleri kalkan edinip sırtına geçirdi, bütün ilahi isimleri ise başına miğfer edindi.

Nîze-i kahhâra el urdı hemân
Lerze-nâk oldı Nerîmân-ı zaman
Kahredici mızrağına el atınca devrin Nerimanı bile korkusundan titremeye başladı.

Eyledi şemşîr-i bâzû-yı himem
Âlemin teshîrine çekdi alem
Herkesi dinin emri altına almak için himmet ve gayret kılıcını eline aldı ve cihad bayrağını yükseltti.

Pâyine cem oldı ashâb-ı kirâm
İstimâletle didi şâh-ı enâm
O seçkin sahabeler etrafına toplandıklarında insanların efendisi onların kalbini cezp ederek şöyle dedi:

Lâ-tübâlû min cihâdi'l-müşrikîn
Hasbünâ'llâhu'llezî ni'me'l-Mu'în
Müşriklerle cihad etmek konusunda gevşeklik göstermeyin Şüphesiz Allah bize yeter ve o ne güzel yardımcıdır

Oldı ebr-i hıfz-ı hayri'l-hâfızîn
Sâyebân-ı pâdişâh-ı mülk-i din
Koruyanların en iyisi olan Cenab-ı Hakkın koruması bir bulut gibi o din ülkesinin sultanı olan Hz. Peygamberin başı üstüne gölge saldı.

Eşheb-i akdâma çün oldı süvâr
Girdi meydân-ı gazâya şeh-süvâr
Sonra o din sultanı atına atlar gibi yerinden davrandı ve gaza meydanına girdi.

Da'vet ile çekdi tîğ-ı vahdeti
Târumâr itdi diyâr-ı şirketi
Halkı Hakkın birliğine davet eden kılıcını çekti de şirke sapmış olanların ülkesini dağıttı.

Ba'zın iman itdi irsâl-i na'îm
Ba'zınsın şirk itdi îsâl-i Cahîm
Müşriklerin bir kısmı iman etti ve o iman onları naim cennetlerine ulaştırdı. Bazılarını ise şirkleri cehenneme sevk etti.

Feth u teshîr oldı çün dâr-ı cihân
Sırr-ı vahdet oldı keşretde ayân
Sonuçta dünya evi ele geçirilip,herkese boyun eğdirildi ve böylece bu kesret alemine Hakkın birliği damgası vuruldu.

Nûr-ı vechi yakdı şem-ı vahdeti
Sürdi mahv itdi zalâm-ı keşreti
Onun yüzünün nuru Birlik mumunu yaktı ve bu nur kesret ve şirk karanlığını sürüp yok etti.

Ya'ni mir'ât-ı nebîden urdı dem
Aftâb-ı eve-i lâhût-ı kidem
Yani, evveli olmayan ilahi göğün güneşi olan (Allah) Hz. Peygamberi ayna edindi de söyleyeceğini onunla söyledi.

Pertev-endâz oldı şems-i dil-firûz
Zulumet-abad-ı sivâyı itdi rûz

Gönülleri aydınlatan o güneş, ışığıyla bu kesret aleminin gecesini gündüze çevirdi.

Temşiyet virdi çü emr-i da'vete
Da'vet olundı Cenâb-ı Hazrete

Dine davet hususunda canla başla çalıştığı için C.Hak onu huzuruna davet etti.

Ey şefâ'at isteyenler beh-devâm
Sellimû şallû'alâ hayri'l-enâm

Ey şefaat isteyenler ! Şefaate nail olmak için o insanların en hayırlısına daima salat ve selam getirmeye devam edin !

MİRACİYE

Cezbe-i ‘aski Hudâ vü ‘akl-i kül
Sildi naks-i mâ-sivâyi cüzz ü kül
İlahi aşkın cezbesi ve bütün akılların içinde bulunduğu külli akıl Haktan başka ne varsa küçük büyük demeden hepsini sildi süpürdü

Mâ-sivâdan eyledi ya’ni ‘urûc
Zirve-i bâlâya itdi pes vülûc
Yani Allahtan gayrı ne varsa hepsini geride bırakarak yücelerin yücesine ulaştı

Atdi kâf-i kevni ol ankâ hemân
Oldi kâf-i “kâbe kavseyn” âsiyân
Mana Ankası olan Hz. Peygamber varlık dağını geride bırakarak Cenab-ı Hakkın katına çıktı ve “Kabe kavseyn”(Hakka iki yay aralığı kadar yaklaştı) makamını mesken edindi.

Irdi çün ol menzile âlî-cenâb
Dahi yaklas gel diyu irdi hitab
O yüce zat o makama erdiğinde kendisine Allah tarafından;”daha da yaklaş !” diye hitap edildi..

Perde-i hestîyi yakdi ol nidâ
Irdi “ev ednâ” ya Mahbûb-i Hudâ
O sesleniş varlık perdesini yakıp aradan çıkardı da Hakkın sevgilisi olan Yüce Peygamber “iki yay aralığından daha da yakın” olma makamına erişti.
Dâhil oldi ya’ni bezm-i Hazret’e
Hem cülûs itdi serîr-i vahdete
Böylece Hakkın meclisine/huzuruna kabul edildi de birlik tahtına oturtuldu.

Eyledi bir vechile arz-i cemâl
K’ani takrîr idemez kîl ile kâl
C.Hak kendi cemalini o şekilde gösterdi ki onu sözle ifade etme imkanı yoktur.

Vasf olinmaz anlanilmaz kâl ile
Anlanursa anlanur bir hâl ile
O hal sözle ne anlatılabilir ne de anlaşılabilir.Ancak o halle hallenmeli ki kısmen anlaşılabilsin.

Hâsili ol mesned -ârâ- yi visâl
Oldi çün pervâne-i sem-i cemâl
Kısacası C.Hakka kavuşma makamına erişen Hz.Peygamber ilahi cemalin mumuna pervane kesilince,

Yakdi reng-i hestîyi envâri-i Hak
Oldi yek-reng "âsik u ma'sûk u" ask
İlahi nur, peygamberin varlığını öyle yaktı ki o varlıktan geriye bir renk bile kalmadı ve böylece seven, sevilen ve sevgi birleşti bir oldu.

Câm-i lebrîz-i visâli itdi nûs
Daldi bahr-i vahdete oldi hâmûs
Hz. Peygamber kavuşma kadehini doyasıya içince birlik denizine daldı ve sesi soluğu kesildi.

Bezm-i ünse irdi çün Mahbûb-i zât
Pertev-endâz oldi envâr-i sifât
Hakkın sevgilisi o dostluk meclisine erişince ilahi sıfatlara boyandı o sıfatlar onda ışıldamaya başladı.

Bî-hurûf u lafz ü savt oldi hitâb
Ey habîbüm ask ile oldun yebâb
Kendisine harf,söz ve ses olmaksızın seslenildi ve dendi ki : Ey sevgilim! Aşkımla böyle yandın harab oldun,

Istiyâkun oldi çün hadden berûn
Eyledüm pes vâsil-i bezmi-i derûn
Kavuşma isteğin, yanıp yakılışın sınır bilmiyordu ve bunun için seni has meclisime kabul buyurdum,

Söyle benden simdi dil-hâhun nedir
Gice gündüz bâ'is-i âhun nedir
Peki şimdi gönlün benden ne diliyor , ne diye gece gündüz böyle ah etmedesin?

Istegin her ne ise hâsildur tamam
Cümle maksûdun ile ol sâd-kâm
Her ne istiyorsan şimdiden oldu bil ve maksadına ermekle mutlu ol, sevin

Didi ey dânende-i sirr-i nihân
Istegüm sensin benüm her dem hemân
Peygamber dedi ki: Ey gizli sırları bilen Allahım ! Bilirsin ki benim isteğim her an sensin

Lîk senden var niyâzum ey Rahîm
Yakmaya ümmetlerüm nâr-i Cahîm
Fakat senden bir niyazım daha var ey Rahim ! O da şu : Cehennem ateşi ümmetlerimi yakmasın!

Cürm ile âlûdedürler her zaman
Isleri eltâfina kalmis heman
Onlar daima günah kirine bulanmış durumdalar ve işleri de senin lutfuna kalmıştır.

Reh-nümâ kil lutfuni ey Zü'l Celâl
Olalar tâ vasil-i bezm-i Cemâl
Ey Celal sahibi! Sen lutfunu bize yol gösterici eyle..Ta ki o günahkar ümmetlerim için de senin Cemalini görmek nasip olsun.

Dir habîbüm bu mudur benden ricâ
Anlari bahs eyledüm ben hod sana
Cenab-ı Hak dedi ki: Ey sevgilim, benden rican bu mu? O halde ben onları sana bağışladım.

Zâtum içün ben seni halk itmisem
Anlari da sana mülhak itmisem
Ben seni kendi zatım için yarattım ve ümmetini de sana kattım.

Bu nüfûs ile 'ukûl-i kâinât
Zâtun ile buldilar feyz-i hayât
Bütün bu canlılar ve akıl sahipleri senin zatın hürmetine var ve diri oldular.

Hep senünçündür zemîn ü asmân
Hep senündür cümleten ins ile cân
Yerin ve göğün yaratılması hep senin içindir.Bu sebeple insanlar ve cinler hep senindir,sana aittir.

Anlari nârumdan âzâd eylerem
Hem visâlüm ile dil-sâd eylerem
Şefaatin hürmetine onları ateşimden azad eder ve gönüllerini de bana kavuşma nimetiyle sevindiririm.

Hâtirun hos dut Habîbüm çekme gam
Hep senünle ümmetünçündür ni'am
Ey sevgilim ! Gönlünü hoş tut, gam çekme. Bütün bu nimetlerin hepsi senin ve ümmetlerin içindir.

Hil'at-i esmâ-i Hüsnâ'yi Hudâ
Kâmet-i bâlâsina kildi 'atâ
Allah, güzel isimlerinin kaftanını O peygamberin yüce boyuna hediye eyledi, o boyu o isimlerle süsledi.

Geldi ol hil'ât çü kaddine tamâm
Bir gül-i sad-berge döndi ol hümâm
O kaftan tamı tamına boyuna uygun düştü ve o yüce zat bu haliyle yüz yapraklı bir güle benzedi.

Ism-i a'zam tacini kildi 'atâ
Bu hilâfet tâcidur didi sana
Allah,ona ism-i azam tacını bağışladı ve; "Bu senin benim halifem olduğunu gösteren tacdır" dedi.

Basina giydi sa'âdet tâcini
Anda tebrîk itdi Hak mi'râcini
Peygamber o mutluluk tacını başına giydi ve Allah onun miracını tebrik etti.
Muktezâ-yi hikmet-i ilm-i ezel
Feyz-bahs oldi kelâm-i lem-yezel
Hakkın ezeli ilmine uygun olarak orada Hz.Peygambere hükmü bitmeyecek olan ilahi kelamın bereketi bağışlandı.

Didi âhir ey Habîbüm sen belî
Bilürem dîdâra doymazsin velî
C.Hak sonra dedi ki:Ey sevgilim ! Bilirim ki sen benim cemalime doymazsın ama

Ümmetün var davet eyle zâtuma
Ireler eltâf-i bî-gâyâtuma
Geride seni bekleyen ümmetin var. Git onları da bana çağır.Ta ki onlar da benim sonsuz bağışlarıma ersinler.

Armaganumdur salât-i penc-gâh
Oldi çün dâr-i Na'îm'e sâh-râh
Beş vakit namaz benim onlara armağanımdır. Bu namaz Naim cennetine götüren ana caddedir.

Bu ibâdâtin kamû ser-tâcidur
Belki bu mü'minlerün mi'râcidur
Bu namaz diğer bütün ibadetlerin baş tacıdır ve müminlerin de manevi miracıdır.

Da'vet ü teblîgun oldikda tamam
Kil sarâ-yi ünsüme yine hirâm
İnsanları davet ve dini yayma görevin tamam olunca yine dönüp benim dostluk sarayıma geri geleceksin.

Avdet-i Mi'rac

Çünki me'mûr oldi ol seh da'vete
Avdet itdi yine bezm-i kesrete
O sultan dine davetle memur olduğu için Miraçtan sonra yeniden bu çokluk alemine geri döndü.

Ba'zilar dir hâsil olinca merâm
Vârid oldi anda doksan bin kelâm
Bazıları derler ki Miraçta ,istekler yerine gelinceye kadar sarf edilen kelime sayısı 90 bini buldu.

Sâlisi âsâr-i serî'at kavlidür
Sâlisi etvâr-i tarîkat fi'lüdür
Onların üçte biri şeriat konusundadır, üçte biri tarikat adab ve erkanına,

Sâlisi esrâr-i hakîkat hâlidür
Marifet envâri re's-i mâlidür
Son üçte biri ise hakikat makamının sırlarına dairdir. Marifet nurları ise o konuşmanın ana sermayesidir.

Bâhire oldi serî'at feyz-bâr
Buldi ahkâm ü ferâiz i'tibâr
Açık olarak şeriat feyzi verildi, şeriatın hükümleri ve kuralları itibar kazandı.

Hem tarîkat râh-i kalbe gitmedür
Zikr ile tehzîb-i ahlâk itmedür
Tarikat kalbe giden yolun bilgisidir, zikirle ahlakı güzelleştirmektir.

Bil hakîkat feyzi dosta akmadur
Nâr-i 'ask ile vücûdin yakmadur
Bil ki hakikatın feyiz ve gereği dosta doğru akmak ve aşk ateşiyle varlığını yakmaktır.

Mâ-hasal ahkâm-i ser'i ol hümâm
Eyledi teblîg-i bezm-i hâs u 'âm
Hasılı kavminin ulusu olan o Zat şeriatın hükümlerini yüksek alçak demeden her topluluğa tebliğ etti.

Zikr ü telkîn-i tarîkat hâssadur
Hem hakîkat feyzi hâssu'l-hâssadur
Tarikatın zikir ve telkin gibi görevleri ancak seçkin kişiler içindir. Hakikatın meyveleri ise seçkinlerin de seçkinlerine aittir.

Pes hakîkat sirrini ol mu'teber
Itdi icmâl ile gâyet muhtasar
Sonuç olarak, o saygın Peygamber hakikatın sırlarını gayet kısa olarak öze-tledi.

Zübde-i ashâbina kildi beyân
Didi siz de idün erbâba 'ayân
Bu sırları ashabının en seçkinlerine açıkladı v e onlara da ;siz de bu sırları ancak layık olanlara açın, dedi.

Siz olun bu habkâha pîs-kadem
Feyzüm imdâd itmededür dem-be-dem
Aslında bir uyku yeri olan bu dünyada hayrın önden gidenleri siz olun Manevi yardımım her an sizin yardımcınız olacaktır.

Çün ki vakt ola ire âhir zaman
Ola esrâr-i hakîkat râye-gân
Ne zaman ki kıyamet zamanı gelir o zaman hakikat sırları açığa çıkar ve ortalığa saçılır.

Itdi çün tekmîl-i da'vet ol hümâm
Mürsidâni eyledi kâim-makâm
O ulu zat, ne zamanki dine davet görevini yerine getirdi, mürşitleri kendi yer-ine vekil olarak bıraktı.

Ask ile can atdi bezm-i vahdete
Hem-nisîn oldu Cenâb-i Hazret'e
Görevini bitiren Peygamber aşkla birlik meclisine can attı ve Cenab-ı Hakkın yanına gitti.

Ya'ni sultân-i mahbûb-i Vedûd
Atdi kaydi itdi itlâka su'ûd
Yani Vedud olan Allahın sevgilisi olan o sultan dünya bağını çözüp attı da hürriyetine kavuştu.

Pâdisâh-i dü-serâ-yi naks u ayb
Eyledi halvet-sarâyin taht-i gayb
Eksikli ve ayıplı olan her iki cihanın da Sultanı olan o zat ,bu iki cihanı da bırakıp gitti gayb tahtını kendine mesken edindi.

Ber-revân-i pâk-i Fahr-i kâinât
Fâtihâ-hunem azîzân bâ-salât
Ey azizler, gelin o alemlerin övüncü olan Peygamberin temiz ruhuna salat selam getirelim ve Fatiha okuyalım.

Na’t-i Serif

Ey seh-i bâlâ-nisîn-i taht-i cân
Pâdisâh-i taht-gâh-i lâ-mekan
Ey can tahtının yüce mertebeli şahı! Ey mekansızlık ülkesinin padişahı,

Taht-i âlî baht-i sâhî-i cihân
Pest-pâye sir serîrindir hemân
Bu dünya padişahlığının yüce tahtı senin sıradan bir döşeğindir

Tâc-i “levlâk”ü “le-omrük” genc-i râz
Zât-i pâkin eylemisdür ser-firâz
C.Hak sana Levlake(sen olmasaydım alemi yaratmazdım) tacını giydirmiş ve le-amrük (senin ömrüne yemin olsun)’ün gizli hazinesiyle pak zatını bütün makamların üzerine çıkarmıştır.

Saltanat tâci eyâ sâh-i bakâ
Mu’teberce bir arak-çîndur sana
Ey beka aleminin sultanı ! S altanat tacı dedikleri şey, senin katında basit bir takkeden başka nedir ki?

Kâmet-i bâlâna ey sâhi kerîm
Rast geldi hil’at-i hulk-i azîm
Ey cömert sultan ! C.Hakkın; “şüphesiz sen yüce bir ahlak ile yaratıldın” iltifatı, senin yüce bedenine ne güzel bir kaftan olmuş !

Hil’at-i sâhî vü zer-târ-i dirâz
Muhtasar bir cübbe oldi hos-tirâz
Sultanlık kaftanı ve uzun altın tel,sana ancak süslü bir cübbe olabilmiş..

Saltanat mülki senün ber-muhtasar
Mezra’undur ey seh-i âlî-nazar
Ey yüce nazarlı sultan! Saltanat ülkesi senin için şöyle böyle bir tarladan başka nedir !

Saltanan çün kullugundan nâsîdür
Pâdisahlar ravzanin ferrâsidur
Saltanat dedikleri şey sana köle olmaktır.Padişahlar olsa olsa senin kapının süpürgecisi olabilirler.

Pâdisahlar pâdisahisun tamam
Çâkerindür cümleten hâs ile âm
Sen padişahlar padişahısın ve halkın ileri gelenleri de düşkünleri de senin kölelerindir.

Zâtinu bir vechile vasf idemem
Acz ile terk eyleyüb de gidemem
Senin zatını hakkıyla övebilmem mümkün değil ama yine de aczime bakıp bu işten vazgeçmek de elimden gelmiyor.

Her ne evcc çiksa sehbâz-i hayâl
Lâne-i evsâfina irmek muhâl
Hayal doğanı ne kadar yükseğe kanat açarsa açsın senin özelliklerinin yuvasına ulaşması imkansız.

Zâtina sâyeste bir nâm bulamam
Hem ne dirsem haddüne tâm bulamam
Zatına layık bir isim bulamıyorum,her ne dersem sana nisbetle eksik.

Gâhice sultan didüm ki tâc-dâr
Gâhi deryâ gâhi dürr-i sâh-var
Bazan sana ;taçlı bir sultan dedim, bazan da eşsiz incilerle dolu bir deniz !

Kâh-i ankâ ki seh-i âlem-penâh
Hayret ile gâhi direm sems ü mâh
Ben sana bazan Anka dedim, bazan alemin sığınağı olan sultan dedim.Bazan da hayretimden sana güneş dedim,ay dedim.

Ey seb-i hayret-fezâ meh-pâresi
Lutfin oldi çâresizler çâresi
Ey hayrete düşüren,insanı çaresiz bırakan gecede -yolcuya yol gösteren- ay parçası, senin lutfundur çaresizlerin çaresi !

Pister-i mihnetde dinle zârimuz
Lutfina kalmisdur ancak kârimuz
Bu sıkıntı döşeği olan dünyadaki inleyişimizi dinle! Kurtuluşumuz ancak senin lutfuna kaldı

Illet-i isyân ile olduk zebûn
Eyle tedbîr-i sefâ'at sen bugün
İsyan hastalığına düştük de insanlığın kadrini yere düşürdük, ama sen şefaatinle bize çare ol.

Olmisuz âlude-i cürm ü hatâ
Lutf idüp bakma hatâya kil atâ
Biz hata ve günaha bulaştık ama sen bu hatalara bakma lutfunla bizi bağışla.

Nakd-i vakti eyledük sarf-i hevâ
Nefse uyduk ömrümüz kilduk hebâ
Nakit olan vaktimizi heva ve hevesle harcadık, nefse uyup ömrümüzü yele verdik.

Harc idüp sermâyemüz düstük fakîr
Sûret ü ma'nâda sen ol dest-gîr
Bu ömür sermayemizi savurup maddi manevi her bakımdan fakir düştük.Sen bizim elimizi tut !

Cürm ile gâyet perîsan olmisuz
Sâil-i muhtâc-i ihsân olmisuz
Günahla çok perişanız, ihsanın dilencileriyiz bugün.

Geldi zâtun "Rahmeten lil'âlemîn"
Merhamet kil ey sefî'al-müznibîn
Madem ki Zatın için "Alemlere Rahmet" dendi o halde ey günahkarların şefaatçisi ! Sen bize de acı, merhamet et.

Dergehine dutmisuz rû-yi niyâz
Ol sefâ'at eyle her dem çâre-sâz
Biz yalvaran yüzümüzle seni kapına döndük, sen de şefaatinle derdimize çare ol.

MÜNACAT

Ol habîbin hürmetine yâ ilâh
Derd-i isyâna oluruz çâre-hâh
Ya Rabbi ! Sen o sevgilin hürmetine,biz senden müptela olduğumuz bu isyan derdine çare isteriz.

Çokdur ihsânun ganî Perverdigâr
Nefs elinde kılma bizi hâr u zâr
Ey bağışı bol Rabbimiz! Bizi nefsimizin elinde maskara kılma.

Gerçi kuldan olıser sa'y u taleb
Lîk tevfikun olur ana sebep
Gerçi kula düşen çalışmak çabalamak ve doğruluğu istemek ama bütün bunlar da yine senin yardımınla olabilir.

Eyle tevfîkun refîk-i râh-dân
Nûr-i vahdetle münevver ola cân
Sen yardımını yol bilen bir klavuz eyle ! Ta ki canımız senin birleme nuruyla nurlansın ..

Bedrika eyle hidâyet şem'ini
Bulayuz anunla bezm-i cem'ini
Hak yolu mumunu bize klavuz eyle ki bizde onunla senin meclisine, huzuruna erebilelim.

Vasla ire bu dîl-i pür-iştiyâk
Cânı suzan itmeye nâr-ı firâk
Böylece bu yanıp yakılan gönlüm sana kavuşsun ve canımız ayrılık ateşine yanmasın

Eyle Yâ Rab lâyık-ı bezm-i visâl
Olalım pervâne-i nûr-i Cemâl
Ya Rab ! Sen bizi kendi meclisine layık kıl.. Cemalinin nuruna pervane olmayı bize nasip eyle.

HÂTİME VÜ TESMİYE (SON SÖZ)

Kevne teşrîfi o şâhın oldu rûz
Sâhir oldı çün ki şems-i dil-firûz
O sultanın bu aleme teşrifi gündüz vakti gerçekleşti ve gönül aydınlatan güneş gibi görenleri büyüledi.

Rahme teşrîfinde ol mihr-i kemâl
Subh-ı sâdık ile fecr oldı misâl
O olgunluk güneşinin ana rahmine teşrif edişi subh-ı sadık ve fecir vaktini andırdı

Çün tulû'undan makâle açdı bâb
Matlâ'ul-Fecr oldı pes nâm-ı kitâb
Bu eser Onun doğuşunu dile getirdiği için Matlau'l-fecr adıyla isimlendirildi.

Oldı gûya bir diraht-ı mîve-dâr
Menzilinden herkese bir hisse var
Bu eser sanki herkesin kendisinden istifade ettiği meyveli bir fidana benzedi.

Şâhid-i hoş-ma'nî-i hikmet-nisâb
Ya'ni mahbûb-ı hakikat bu nikâb
Hikmetli v e hoş manalı bir sevgiliye benzeyen bu kitap , yani hakikatin sevgilisi olan bu örtü(?)

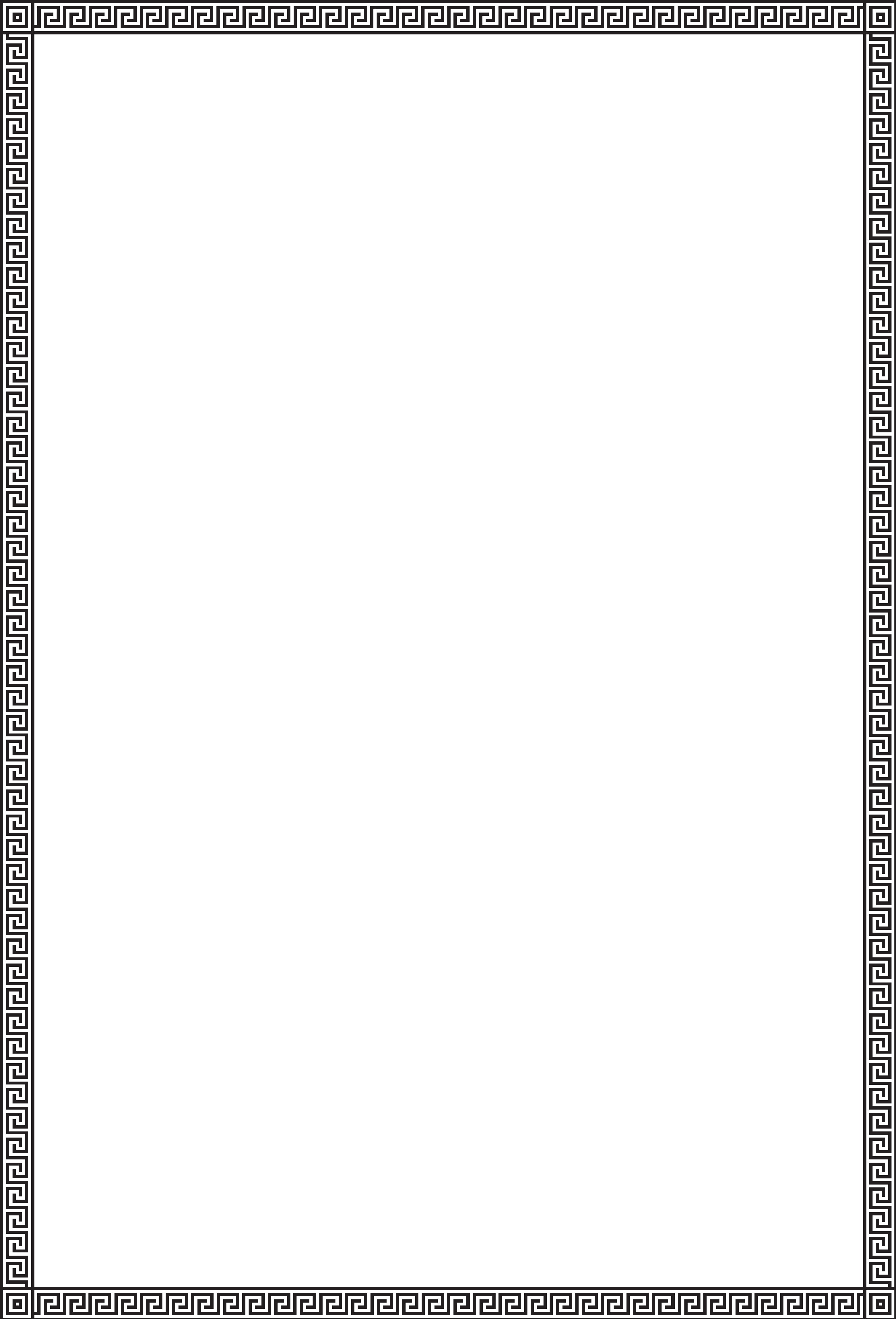
Çün libâs-ı şer' ile kıldı hırâm
Zevk-yâb olmak gerekdür hâs u'âm
Madem ki şeriat elbisesiyle/şeriata uygun olarak ortaya çıkıp salınmaya başladı;o halde aşağı ve yüksek tabakadan herkesin ondan zevk alması gerekir.

Eyledüm uşşâka anı yâdigâr
Ola kim neşr eyleye Perverdigâr
Bu kitabı aşıklara hatıra bıraktım. Dilerim ki C.Hak onu halka sevdirip, yaydırsın

Bu idi dilden Salâhî sânihâ
Bana ihvan okıya bir Fâtihâ
Ey Salahi, gönlün isteği şu ki eseri okuyan kardeşler bana bir Fatiha okusunlar

Okıdam okıyanı dinleyen
Olalar şân-ı lutf-ı zü'l-minen
Dilerim ki, okutan, okuyan ve dinleyenler minnet sahibi Allahın lutfuna ulaşsınlar

Tuhfe-i zeyn-i makâm iden edîb
La'lî-zâde ola makbûl-i Habîb
Yine dilerim ki ümmete hediye olan bu eseri bestesiyle süsleyen Lalizade de Hakkın sevgilisi olan Peygamber katında makbul olsun..

PİRİ SALİS ABDULLAH SALAHADDİN UŞŞAKİ,
TAHİR AĞA MESCİDİ VE TEKKESİNİ KORUMA,
YAŞATMA, İLİM, KÜLTÜR VE SUFİ SANATLARI
DERNEĞİ YAYINLARI